

U prvom čitanju jasno vidimo što čini grijeh. Đavao, koji na grčkom znači otprilike „razgraditelj“, „razaratelj jedinstva“ unosi razdor u srca prvih ljudi. Čovjek je bio prepoznao svoju ženu kao kost od kosti i meso od mesa, a sad, evo, ranjen grijehom na nju svaljuje krivicu. Upravo je to grijeh: nijekanje zajedništva, nijekanje ljubavi.

Bog naviješta dolazak ženina Potomka koji će satrti zmiju i grijeh. I time će ponovno satkati pokidane veze i niti između Boga i čovjeka, između čovjeka i čovjeka. Jer, Bog nas je od samih početaka predodredio za zajedništvo sa sobom, u ljubavi.

Blažena je Djevica uvijek bila u savršenom zajedništvu s Bogom. Cijeli je njezin život bio „neka mi bude!“ Ona je uzor čovjekove povezanosti - u Crkvi - s Bogom. Zato se danas radujemo što ju je Bog zaštitio od svake mrlje grijeha.

A mi, ako i nismo bez grijeha, ipak nas je Bog opravdao, učinio svojom djecom i dionicima božanske naravi Isusa Krista. Bog je u Kristu, po Crkvi, ne samo izliječio rane prvotnog grijeha, nego nam dao i puno više: zajedništvo s njime.

Zvonko Pažin